

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919203294
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6919203294.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobkyne L. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom č. d. XXX, XXX XX Y., proti žalovanému G. Ing. Jánovi Gasperovi, PhD., súdnemu exekútorovi, Exekútorský úrad Rimavská Sobota, P. O. BOX 142, 977 01 Brezno, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16C/22/2019 - 4 zo dňa 22. júla 2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobkyňi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala voči žalovanému - súdnemu exekútorovi uloženia povinnosti zdržať sa a upustiť od výkonu zrážok zo mzdy v exekúcii vedenej v prospech oprávneného E. W. H., s.r.o., so sídlom E. XX, Y. na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného J. rozhodcovským súdom v V. č. k. RK-PC-855/13-LP zo dňa 10. 05. 2013, ktorého vykonateľnosť žalobkyňa spochybňovala.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že tento mal za to, že nebola osvedčená existencia dôvodnosti a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ani potreba úpravy vzťahov za účelom zabránenia vzniku škody. Zároveň žalobkyňa nedostatočne v návrhu opísala a preukázala existenciu potreby neodkladnej úpravy pomerov, nakoľko nie je zrejmé, akým spôsobom a v akej výške úver, na ktorého plnenie bola exekučným titulom zaviazaná, plnila, čo predstavovalo výšku istiny poskytnutej obchodnou spoločnosťou E. W. H., s.r.o. a koľko z uvedenej istiny navrhovateľka zaplatila, dokonca súdu nepredložila ani listiny deklarujúce ňou opísané skutočnosti, na základe čoho by bolo zrejmé, že ďalším plnením by mohlo dôjsť ku škode na jej strane. Žalobkyňa poukázala aj na preklúziu nároku z úverovej zmluvy, avšak toto tvrdenie žiadnym spôsobom nešpecifikovala. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že nie sú splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a § 326 C. s. p., a preto návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., nakoľko sa jedná o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a žalovanému ako úspešnej strane by síce vo všeobecnosti vznikol nárok na náhradu trov konania, keďže mu však doposiaľ žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na ich náhradu nepriznal.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala podľa obsahu odvolania a jeho doplnenia za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V podstate zopakovala argumentáciu uvedenú v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pre ktorú považuje rozhodcovský rozsudok za nevykonateľný a v dôsledku toho aj výkon zrážok zo mzdy v exekučnom konaní v prospech oprávneného za neopodstatnený a spôsobujúci jej škodu, resp. bezdôvodné obohatenie oprávneného na jej úkor. Uviedla, že v exekučnej veci sa rozhoduje o návrhu na zastavenie exekúcie. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobkyňa navrhla odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol len toľko, že súhlasí s vyjadrením oprávneného zastúpeného právnym zástupcom - advokátom adresovaným do exekútorскому spisu vedeného u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 774/13. Vo vyjadrení oprávneného sa uvádza, že ho podal na základe výzvy súdneho exekútora. Vo vyjadrení oprávnený poukázal na ust. § 201 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 01. 04. 2017 (ďalej aj „EP2“), podľa ktorého v exekučnom konaní a ani v inom konaní nemožno voči exekútorovi nariadiť neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti. Oprávnený poukázal na to, že súdny exekútor je štátom určená a splnomocnená osoba na výkon exekučnej činnosti a považuje sa za orgán verejnej moci. Je ústavnoprávne neprípustné, aby do kompetencie jedného orgánu verejnej moci zasahoval iný orgán verejnej moci. Preto je zakázané vo vzťahu k súdnemu exekútorovi pri výkone exekučnej činnosti nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zasahovalo do jeho kompetencie vykonávať exekúciu. Povinný môže v rámci exekučného konania použiť na svoju obranu prostriedky stanovené v Exekučnom poriadku, napr. návrh na odklad exekúcie, návrh na zastavenie exekúcie, žalobu o vylúčenie veci z exekúcie a pod. Oprávnený preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia.

6. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko sa jedná o vec nariadenia neodkladného opatrenia, len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd túkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdiť.

7. Podľa § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. 03. 2017 (ďalej aj „EP1“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 9a ods. 2 EP1 ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužívajú.

10. Odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Súd prvej inštancie sa nemusel zaoberať splnením podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia stanovených v ust. § 325 a 326 C. s. p., pretože tieto ustanovenia sa nepoužívajú v prípade, ak by sa malo neodkladným opatrením zasiahnuť do výkonu exekučnej činnosti súdneho exekútora podľa Exekučného poriadku. Vzhľadom na sp. zn. exekútorského spisu je zjavné, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný súdneho exekútora a exekučné konanie sa začalo ešte v roku 2013 (§ 36 ods. 1 a 2 EP1), preto sa v tejto veci malo aplikovať ust. § 9a ods. 2 EP1, nie ust. § 201 ods. 2 EP2, na ktoré poukázal súdny exekútor s odkazom na vyjadrenie oprávneného. Na tom nič nemení, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nebol podaný priamo do exekučného konania, ale bol zapísaný ako samostatný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní podľa C. s. p. Ust. § 201 ods. 2 EP2 v podstate sprecizovalo predchádzajúce ust. § 9a ods. 2 EP1, aby sa zabránilo

špekuláciám v snahe obísť ust. § 9a ods. 2 EP1 tým, že sa návrh nepodal do exekučného konania. Ako správne uviedol súdny exekútor s odkazom na vyjadrenie oprávneného, je ústavnoprávne neprípustné, aby civilný súd zasahoval do činnosti exekučného súdu, resp. jeho „predĺženej ruky“ - súdneho exekútora vykonávajúceho exekučnú činnosť na základe poverenia exekučného súdu a majúceho tak rovnako ako súd postavenie orgánu verejnej moci (§ 2, § 5, § 29 EP1). Žalobkyňa v pozícii povinnej v exekučnom konaní má iné prostriedky, ktorými sa môže brániť voči exekúcii, stanovené Exekučným poriadkom.

11. Odvolací súd aj keď sa nestotožňuje s odôvodnením a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako v prvom výroku o zamietnutí návrhu nariadenie neodkladného opatrenia vecne správne podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil z dôvodu zákonného zákazu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým by sa malo zasiahnuť do výkonu exekučnej činnosti súdnym exekútorom.

12. Taktiež vecne správny je aj druhý výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o nepriznaní žalovanému nároku na náhradu trov konania, keďže v prvoinštančnom konaní mu žiadne trovy nevznikli, ani vzniknúť nemohli, keďže súd prvej inštancie rozhodol o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia bez vyjadrenia žalovaného (§ 329 ods. 1 veta prvá C. s. p.).

13. Uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je v tomto prípade rozhodnutím, ktorým sa odvolacie konanie končí. Odvolací súd preto aplikujúc ust. § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa zásady uvedenej v § 255 C. s. p. Nakoľko plne úspešným v odvolacom konaní bol žalovaný - súdny exekútor, avšak žiadne trovy mu v súvislosti s podaním jeho vyjadrenia vyplývajúce zo súdneho spisu nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

14. Odvolací súd má za to, že poukázaním na vyjadrenie oprávneného a vyjadrením súhlasu s ním podal v odvolacom konaní vyjadrenie (aj keď odkazovou formou) súdny exekútor. Stranou konania o nariadenie neodkladného opatrenia podľa označenia žalobkyňou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je oprávnený v exekučnom konaní, ale žalovaný - súdny exekútor. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nebol podaný do prebiehajúceho exekučného konania, ale samostatne ako návrh, ktorým sa začalo samostatné civilné konanie. Preto nebol dôvod, aby súdny exekútor z pozície orgánu verejnej moci vyzýval oprávneného na vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, keďže tento nebol stranou v civilnom konaní a súdny exekútor v tomto civilnom konaní nemá postavenie orgánu verejnej moci (to má len v exekučnom konaní pri vykonávaní exekučnej činnosti na základe poverenia exekučného súdu), ale strany sporu. Preto nebol daný dôvod na priznanie trov, ktoré v súvislosti s podaním vyjadrenia vznikli oprávnenému zastúpenému advokátom, ktorý zastupuje oprávneného v exekučnom konaní.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).